

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg forstår, at hr. Poulsaard, der ifølge betænkningen står som den, der indstiller dette forslag til vedtagelse, nu meddeler, at han ikke kan indstille forslaget til vedtagelse. Det siger jo noget om hele fremskridtspartiets stilling i denne sag.

Jeg skal til hr. Glistrup kun sige, at hr. Glistrups bortforklaringer kender vi. Det var det, jeg forudsagde: hvis hr. Glistrup fik tilstrækkelig tid, så skulle vi nok høre bortforklaringerne. Men hr. Glistrup har jo taget ordet tidligere i dag og meddelt, at dette køb vil være at betragte som et eventyrlig vanvittigt, afsindigt køb. Dermed er fremskridtspartiet placeret forsvarsmæssigt. Når hr. Glistrup nu vil prøve på at bortforklare partiets stilling, så vil jeg gerne spørge hr. Glistrup, der er anfører for det store flertal i fremskridtspartiet, der siger nej, når vi skal stemme: frafalder hr. Glistrup sine udtalelser om, at den måde, hvorpå vi her i landet skal besvare et angreb, det er en telefonmeddelelse om, at vi kapitulerer? Hvis hr. Glistrup opretholder den udtalelse, så er det ganske klart for os andre, hvad et nej for fremskridtspartiets medlemmer betyder i denne sag.

Formanden:

I anledning af hr. Steen Folkes udtalelser om det omdelte blad, der findes i alle bokse, om, at flykøbene er vedtaget, vil jeg gerne sige, at det er et forhold, som ingen folketingsmedlemmer eller regeringsmedlemmer har ansvaret for; det har folketingets administration. Vi har det jo sådan, at vi på forhånd — må jeg sige det sådan — registrerer forventede vedtagelser, og fejlen, der er sket her, er alene den, at bladet er omdelt i boksene, hvad jeg meget beklager.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Vi kan næppe nå så forfærdelig meget længere i den debat, vi nu har haft, vel for anden gang i tinget. Men der er et par enkelte ting, jeg bliver nødt til at fastslå.

Hr. Bilgrav-Nielsen sagde, jeg gerne måtte stryge ordet hemmelig, for der havde været ført forhandlinger. Må jeg endnu en gang sige: det har der altså ikke, og det nytter ikke noget, at hr. Bilgrav-Nielsen tusind gange fastslår det som en kendsger-

ning. De har ikke været ført. Det eneste, der er tale om i denne forbindelse, er, at i den drøftelse, der har været mellem eksperterne og i tilbudslandene, har der — naturligvis — været åbnet muligheder for senere køb.

Jeg vil gerne have sagt, at det er ikke rigtigt, at vi ikke har kunnet forhandle på anden måde. Men når man sidder og forhandler, som man også gør ved licitationer i Danmark, så må de, der har en vare at sælge, overholde de betingelser, der bliver sat for forhandlingerne, og jeg har den dag i dag meget svært ved at forstå, at det skulle være en større fordel for Sverige at sælge 48 maskiner til Danmark end 348 — alene den kendsgerning må gøre enhver lidt skeptisk over for det tilbud, der nu foreligger.

Hr. Steen Folke var meget utilfreds med, at man ikke havde kunnet få noget at vide om „SEA-SPARROW-systemet“. Jeg må gøre opmærksom på, at våbenembargoen i Danmark praktiseres meget strikte, og derfor kan det siges generelt, at hr. Steen Folke har fået klart svar på de spørgsmål, der er stillet, nemlig hvad angår bestemmelserne, man retter sig efter.

Der er i hr. Hilmar Baunsgaards indlæg to ting, jeg gerne vil tage stilling til. Jeg har absolut ikke nogen sinde rejst tvivl om eller sat spørgsmålstegn ved den radikale holdning med hensyn til at vurdere de sikkerhedspolitiske aspekter. Jeg har taget det til efterretning, men jeg er uenig i, at dette ikke vil kunne lade sig gøre under den ordning, der nu bliver foreslået. Der ligger en forskel i vurderingen.

Når det drejer sig om køb, det eventuelle køb, så siger hr. Hilmar Baunsgaard, at det kunne lade sig gøre fra 1977 til 1980. Det tror jeg ikke, men jeg tror, det kunne lade sig gøre i 1977, men med et helt andet økonomisk resultat, der ville vælte mulighederne for en kommende forsvarsordning. Det er et for mig meget afgørende argument.

Det eneste, der gjorde mig virkelig både irriteret og ked af det i hr. Hilmar Baunsgaards indlæg — og det var et af de vildskud, jeg omtalte der har været i debatten, her var et tydeligt eksempel — det var antydningen af, at jeg ikke skulle have været interesseret i at få denne sag diskuteret. Jeg har de sidste 16 måneder både i tale og i